

De Geus

en de brancheorganisaties opgeroepen om samen een groot voorlichtingsoffensief te starten. Ik laat het oordeel over de motie maar aan uw Kamer over. Gelet op de mogelijkheden die brancheorganisaties hebben en op de verantwoordelijkheid van de Belangenvereniging Ouders in de Kinderopvang – die overigens ook eerder in staat is gebleken om de goegemeente in Nederland in te lichten over het feit dat er wel eens wat anders zou moeten gebeuren – lijken die mij ook best in staat te zijn om dit nieuws te brengen. Ik vind dat ook zij een verantwoordelijkheid in dezen hebben en daar zet ik dan ook maar primair op in. U kunt daar natuurlijk anders over denken, maar dit zijn de argumenten waarom ik op dit moment niet toe ben aan een toezegging op dit punt.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aanstaande dinsdag over de ingediende moties te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 12.35 uur tot 13.30 uur geschorst.

Voorzitter: Weisglas

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Bussemaker.

Mevrouw **Bussemaker** (PvdA): Voorzitter. Ik verzoek u om het verslag van het algemeen overleg dat vanochtend is gevoerd over het arbeidsmarktbeleid, op de agenda voor de plenaire vergadering van volgende week te plaatsen.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aan dit verzoek te voldoen en dit punt toe te voegen aan de agenda voor volgende week.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Kant.

Mevrouw **Kant** (SP): Voorzitter. Ik verzoek u om het verslag van het algemeen overleg over perinatale sterfte op de agenda voor de plenaire agenda te plaatsen.

De heer **Buijs** (CDA): Waarom wil mevrouw Kant dit onderwerp op de plenaire agenda plaatsen? Wij hebben vanochtend nog een procedurevergadering gehad.

Mevrouw **Kant** (SP): Ik heb deze vraag gesteld, omdat ik ontevreden ben over de uitkomst van het overleg. Ik heb met mijn verzoek gewacht op de toegezegde toelichting van de minister. Wij hebben gisteren een brief van hem ontvangen en ik vind die toelichting onvoldoende. Daarom wil ik een motie indienen.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aan dit verzoek te voldoen en dit punt toe te voegen aan de agenda voor de plenaire vergadering van volgende week.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Vendrik.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Voorzitter. De Geschillencommissie van de WTO, de Wereldhandelsorganisatie, heeft een voorlopige uitspraak gedaan over een langlopend geschil tussen Europa en de Verenigde Staten over de import van genetisch gemodificeerde producten. Op dit moment geldt er in Europa een importverbod. GroenLinks steunt dit, maar de voorlopige uitspraak van de Geschillencommissie gaat de verkeerde kant op. Wij zijn hier erg van geschrokken.

Aangezien dit een belangrijke kwestie betreft, heb ik vanochtend overwogen om een spoeddebat aan te vragen, maar ik ken uw gesteldheid op dit punt, voorzitter. Wij hebben gisteren een aantal procedures meegemaakt die er niet om liegen en omdat ik weet dat het beter zou zijn om deze week geen spoeddebatten toe te laten, verzoek ik u om aan de minister en de staatssecretaris van Economische Zaken en de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit een brief te vragen over dit onderwerp. Volgende week donderdag zullen wij in een algemeen overleg met de bewindslieden van gedachten wisselen over de WTO. Daarom zou het goed zijn als wij uiterlijk aanstaande dinsdag over die brief kunnen beschikken. Daarin zouden zij niet alleen hun oordeel moeten geven over die voorlopige uitspraak, maar ook een weergave van de Nederlandse inzet. Daar valt namelijk het nodige op aan te merken. De Europese Commissie zou bijvoorbeeld beroep kunnen aantekenen en het is de vraag of de Nederlandse regering daartoe oproept.

Wij zien zo'n brief met tekst en uitleg graag uiterlijk aanstaande dinsdag tegemoet.

De heer **Ormel** (CDA): Voorzitter. Ik heb op zich niets tegen een dergelijke brief, maar het gaat hier om een voorlopige uitspraak. De definitieve uitspraak kan nog wel een maand op zich laten wachten. Noch de EU, noch de VS hebben op deze voorlopige uitspraak gereageerd, omdat dit onder de rechter is. Het is een goed gebruik in dit huis om geen invloed uit te oefenen op iets dat onder de rechter is. Ik vraag de heer Vendrik daarom om met dit verzoek – dat ik op zich wel steun – te wachten op de definitieve uitspraak.

De heer **Douma** (PvdA): Voorzitter. Ik steun het verzoek van de heer Vendrik.

De heer **Hofstra** (VVD): Ik kan het verzoek van de heer Vendrik ook steunen en ik denk dat het probleem van de heer Ormel vanzelf is opgelost als wij het antwoord van de regering zien.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Ik wil aan de opmerking van de heer Hofstra toevoegen dat Europa partij is in dit conflict. Het is niet zo dat wij – zoals gebruikelijk – afstand houden tot de gerechtelijke procedure in het kader van de trias politica. Nederland is als lid van de EU een van de partijen die een geschil hebben voorgelegd aan de geschillencommissie van de WTO. Daarom en ook omdat het een ingrijpende uitspraak is, is een debat over de betekenis ervan belangrijk. Ik wil er graag op tijd bij zijn en hoor daarom graag nu al een eerste reactie van de regering.

De heer Lenards (VVD)

© M. Sablerolle – Gouda

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet, in het bijzonder naar de minister van Economische Zaken, de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en de staatssecretaris van Financiën.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Nieuwe regels omtrent de ruimtelijke ordening (Wet ruimtelijke ordening) (28916).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Lenards van de VVD-fractie. Hij houdt zijn maidenspeech.

□

De heer **Lenards** (VVD): Voorzitter. Aan de orde is het wetsvoorstel Nieuwe regels omtrent de ruimtelijke ordening. De belangrijkste redenen voor dit nieuwe wetsvoorstel zijn de vele wijzigingen die de huidige wet, die stamt uit 1965, heeft ondergaan. Door al deze wijzigingen is een algehele herziening op haar plaats. De rechtsbescherming was verder nodeloos ingewikkeld en de besluitvormingsprocedures voor met name grote projecten duurden veel te lang.

Wat is de kern van het wetsvoorstel? Decentraal wat kan en centraal wat moet. Gemeenten hebben via het gemeentelijk bestemmingsplan een centrale positie binnen de ruimtelijke ordening gekregen, waarbij Rijk en provincies een aantal instrumenten krijgen om hun belangen te borgen. De provincie verleent verder geen goedkeuring meer voor bestemmingsplannen. Ik zal dit aspect nu uitwerken en loop daarbij de belangrijkste wijzigingen langs.

De structuurvisies. Rijk, provincie en gemeente stellen straks op grond van de nieuwe wet verplicht een structuurvisie op in plaats van de huidige plannen zoals planologische kernbeslissingen, streekplannen en structuurplannen. Structuurvisies zijn strategische

plannen voor de ruimtelijke ontwikkeling in een bepaald gebied. Beleidsdoelen uit de structuurvisie worden gerealiseerd in het bestemmingsplan. De gemeente stelt in principe het bestemmingsplan op, maar ingeval van een nationaal of regionaal belang hebben Rijk en provincie ook een eigen bevoegdheid.

Structuurvisies binden alleen de bestuurslaag zelf en werken niet langer verticaal door zoals dat voorheen wel het geval was met bijvoorbeeld de concrete beleidsbeslissingen in een PKB. Omdat er geen harde juridische status meer is, zoals bij de concrete beleidsbeslissingen in de PKB Maasvlakte-2, wordt de kans op ongelukken bij de rechter veel groter. De aandacht verschuift dan naar het concrete projectbesluit of het rijksbestemmingsplan. De rijksstructuurvisies worden vastgesteld door de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer in overeenstemming met de betrokken minister. Ook de minister van Verkeer en Waterstaat kan initiatiefnemer zijn voor een structuurvisie, bijvoorbeeld het nationaal waterbeleidsplan op grond van de nieuwe Waterwet.

Over het bestemmingsplan wil ik het volgende zeggen. Alle overheden, dus Rijk, provincie en gemeente, krijgen een bestemmingsplanbevoegdheid indien hun belangen dat vorderen. Dit is van belang voor situaties waarin het Rijk of de provincie zelf juridisch bindend de bestemming wil vastleggen van een concreet gebied en het gebruik daarvan. Rijk en provincie kunnen alleen van deze bevoegdheid gebruik maken als provinciale of nationale belangen dit vorderen. Rijksbestemmingsplannen worden vastgesteld door de minister van VROM, al dan niet na vaststelling van een projectbesluit. Uitgangspunt blijft uiteraard de bestemmingsplanbevoegdheid op het laagste niveau, in casu de gemeente. Naar aanleiding van dit laatste stel ik de minister de volgende vraag. In de wijzigingswet WGR-plus is gekozen voor een intergemeentelijk openbaar lichaam met een bepaald taken- en bevoegdhedenpakket. Deze taken en bevoegdheden worden bij de gemeente weggehaald. Mijn fractie betreurt het dat op deze wijze uitgangspunten van dit wetsontwerp worden losgelaten. Hoe ziet de minister dit, mede tegen de achtergrond van de huidige bevoegdheidsproblemen in aangewezen WGR-gebieden?

Ik kom bij het projectbesluit. Alle overheden krijgen de bevoegdheid om een projectbesluit te nemen. Rijk en provincie mogen dit alleen indien het gaat om projecten van nationaal of provinciaal belang. Een overheid kan een projectbesluit nemen indien een bestemmingsplan een ontwikkeling niet toestaat en men een dergelijke activiteit toch mogelijk wil maken. Het gemeentelijk bestemmingsplan moet uiteindelijk wel worden aangepast, in beginsel binnen een jaar na het onherroepelijk worden van een projectbesluit. Ook is het mogelijk daarna een rijksbestemmingsplan te maken. Het projectbesluit kan worden genomen door de minister van Verkeer en Waterstaat, in overeenstemming met de minister van VROM.

In het projectbesluit wordt nagenoeg alles geregeld wat ook in het bestemmingsplan wordt geregeld, met uitzondering van het beheersrecht. Het gaat dus in het projectbesluit ook om een schetsontwerp, om bestemmingen, doeleindeomschrijvingen, toelichting, exploitatieopzet en verdere uitvoeringsbepalingen. Omdat het enige verschil het beheersrecht is, dus de gebruiksvorschriften en dergelijke, zullen gemeenten mijns inziens in de praktijk toch snel naar de figuur van